

מסכת פאה

פרק ה

א. גדיש שלא לקט תחתיו, כל הנוגע בארץ הרי הוא של עניים.
הרוח שפזרה את העמרים, אומדים אותה כמה לקט היא ראוייה
לעשות, ונותן לעניים. רבן שמעון בן גמליאל אומר, נותן לעניים
בכדי נפילה:

ב. שבלת שפקציר וראשה מגיע לקמה, אם נקצרה עם הקמה,
הרי היא של בעל הבית, ואם לאו, הרי היא של עניים. שבלת של
לקט שנתערבה בגדיש, מעשר שבלת אחת ונותן לו. אמר רבי
אליעזר, וכי היאך העני הזה מחליף דבר שלא בא ברשותו. אלא
מזכה את העני בכל הגדיש, ומעשר שבלת אחת ונותן לו:

ג. אין מגלגליו בטופח, דברי רבי מאיר. וחכמים מתירין, מפני
שאפשר:

ד. בעל הבית שהיה עובר ממקום למקום, וצריך לטל לקט שכחה
ופאה ומעשר עני, יטל, וכשיחזור לביתו ישלם, דברי רבי אליעזר.

וחכמים אומרים, עני הִיה באותה שְׁעָה:

ה. המַחְלִיף עם הָעֲנִיִּים, בְּשָׁלוֹ פֶּטוּר, וּבְשָׁל עֲנִיִּים חַיֵּב. שְׁנֵי שְׁקָבְלוּ אֶת הַשָּׂדֶה בְּאַרְיִסוֹת, זֶה נוֹתֵן לְזֶה חֵלְקוֹ מֵעֵשֶׂר עָנִי, וְזֶה נוֹתֵן לְזֶה חֵלְקוֹ מֵעֵשֶׂר עָנִי. הַמִּקְבֵּל שָׂדֶה לְקָצֵר, אָסוּר בְּלָקֹט שְׂכָחָה וּפָאָה וּמֵעֵשֶׂר עָנִי. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֵימָתִי, בְּזִמָּן שְׁקָבֵל מִמֶּנּוּ לְמַחְצָה, לְשָׁלִישׁ וְלַרְבִּיעַ. אָבֵל אִם אָמַר לוֹ שְׁלִישׁ מָה שְּׂאִתָּה קוֹצֵר שָׁלוֹ, מִתֵּר בְּלָקֹט וּבְשְׂכָחָה וּבְפָאָה, וְאָסוּר בְּמֵעֵשֶׂר עָנִי:

ו. הַמוֹכֵר אֶת שָׂדֵהוּ, הַמוֹכֵר מִתֵּר וְהַלּוֹקֵחַ אָסוּר. לֹא יִשְׁכֹּר אָדָם אֶת הַפּוֹעֲלִים עַל מְנָת שְׁיִלָּקֵט בָּנוּ אַחֲרָיו. מִי שְׂאִינוּ מְנִיחַ אֶת הָעֲנִיִּים לְלָקֹט, אוֹ שֶׁהוּא מְנִיחַ אֶת אֶחָד וְאֶחָד לֹא, אוֹ שֶׁהוּא מְסִיעַ אֶת אֶחָד מֵהֶן, הֵרִי זֶה גּוֹזֵל אֶת הָעֲנִיִּים. עַל זֶה נֶאֱמַר (משלי כב) אֵל תִּסַּג גְּבוּל עוֹלָיִם:

ז. הָעֹמֵר שֶׁשְּׂכָחוּהוּ פּוֹעֲלִים וְלֹא שְׂכָחוּ בַּעַל הַבֵּית, שְׂכָחוּ בַּעַל הַבֵּית וְלֹא שְׂכָחוּהוּ פּוֹעֲלִים, עֹמְדוֹ עָנִיִּים בְּפָנָיו אוֹ שֶׁחֲפוּהוּ בְּקֹשׁ, הֵרִי זֶה אֵינוֹ שְׂכָחָה:

ח. הַמַּעֲמֵר לְכַבְּעוֹת וּלְכַמְסָאוֹת, לְחִרְרָה וְלַעֲמָרִים, אֵין לוֹ שְׂכָחָה. מִמֶּנּוּ וְלַגֶּרֶן, יֵשׁ לוֹ שְׂכָחָה. הַמַּעֲמֵר לַגְּדִישׁ, יֵשׁ לוֹ שְׂכָחָה. מִמֶּנּוּ וְלַגֶּרֶן, אֵין לוֹ שְׂכָחָה. זֶה הַכֶּלֶל, כָּל הַמַּעֲמֵר לְמָקוֹם שֶׁהוּא גֹמֵר

מְלָאכָה, יֵשׁ לוֹ שְׂכָחָה. מִמְּנוּ וְלִגְרוֹן, אֵין לוֹ שְׂכָחָה. לְמָקוֹם שְׂאִינוּ
גִּמְר מְלָאכָה, אֵין לוֹ שְׂכָחָה. מִמְּנוּ וְלִגְרוֹן, יֵשׁ לוֹ שְׂכָחָה:

מקור: ספריא | Powered by Sefaria.org